BENİ SORARSAN...

"Türkçe'nin yaşayan en büyük şairi" Gülten Akın, 23 Ocak'ta 82 yaşına girecek. Şiirler yaşlanmaz ama şair, kendi tabirince yıllara yaş koymaya ve hayat kavgasından özgürlüğe gidecek yolu göstermeye devam etmektedir

AYLA TÜRKSOY

Yarım asır önce, "Kestim kara saçlarımı -n'olacak şimdi" der, bugün "Türkçe'nin yaşayan en büyük şairi" ünvanlı Gülten Akın.

"Uzaktı dön, yakındı dön, çevreydi dön
Yasaktı, yasaydı, töreydi dön
İçinde, dışında, yanında değilim
İçim ayıp, dışım geçim, sol yanım sevgi
...
Kestim kara saçlarımı n'olacak şimdi
Bir şeycik olmadı - Deneyin lütfen -
Aydınlığım, deliyim, rüzgârlıyım
Günaydın kaysıyı sallayan yele
Kurtulan, dirilen kişiye günaydın"

"Yasakla, yasayla, töreyle" zincirleri kalınlaştırılan kadınlığın süregelen esaretine, gücünü daha sağlam köklerden alan bir cevap verir Akın bu şiirinde. Aklı kısalığın işareti gösterilen saçlarını dizelerle keserek, düzene karşı koyar. Kadınsı bir önsezi ve çağrıdır bu; şimdi çoğunluğun ihtiyacı olan "Diren" fiilinin geçmiş zamanında. Ezilenin acısını, "Zaten bütün kızlar yaralıdır" deyişince bildiği gibi, çarenin tükenmediğini, boynunu uzatmaktansa saçının kesilmesini yeğlediğini anlatır.

Yıllarca, "En çok çocukları ve kadınları, bir lokma ekmek için doğdukları yerde kalamayıp göçenleri, yollarda telef olanları, kentlerin varoşlarında, gecekondularda bin bir dert içinde yaşayanları" yazar şiirlerinde. Fakat dili hiç acılaşmaz. Doğum yeri olan Yozgat'tan sonra yaşadığı Ankara, Giresun, Van'da ya da diğer sofralarda, her derde deva olacağı umulan bir tas çorba gibi, besleyici bir umutla yazar. Sessiz iç çekişleri duyan ve nasıl geçeceğini de söyleyen şiirleri avutucudur. Hallacı Mansur'un deyişiyle, "Cehennem, acı çektiğimizi kimsenin duymadığı yer" ise, onun şiirinin "İncelikli" cennetine sığınanlardan bazıları, belki de bu yüzden Akın'a, "Şiirin annesi" yakıştırmasını yapar.

"İlkyaz" şiirinde yer alan "Ah kimselerin vakti yok, durup ince şeyleri anlamaya" dizelerinin sahip olduğu tanınırlığın, dilin yaşayan en büyük şairi sayılan sanatçının tüm şiirlerinden esirgenmesinin cevabı da, aynı vakitsizlikte mi insanlarda mı aranmalı, tartışılır...

23 Ocak'ta 82 yaşına girecek olan Gülten Akın'ın, 2013'te Yapı Kredi Yayınları'ndan çıkardığı, "Beni Sorarsan" isimli son şiir kitabı, bu büyük anlatıcının, "vakit ayırma" inceliğini boş vermeyip, hiç istemesek de, sevenlerine "veda" için seçtiği dizelerden oluşuyor.

Kitapta yer alan ilk şiir, şairin işlemekten zevk aldığı doğa ve mevsim döngüsü içinde, yaşamının kışına, okuru hazırlık gibidir...

"Beni sorarsan,
Kış işte
Kalbin elem günleri geldi
Dünya evlere çekildi, içlere
Sarı yaseminle gül arasında
Dağların mor baharıyla
Sis arasında
Denizle göl arasında"

Yaşlılık, diyaliz günlerinin belirgin şekilde yer aldığı kitabında; "Şiir bizim eski suç ortağımız / Biz ne işledikse onunla işledik" diyen yaşam manifestosu karşımızdadır.

42 şiirin yer aldığı "Beni Sorarsan"da, kaybettiği dostlarından "Tomris Uyar, Füsun Akatlı ve Ötekiler" için yazdığı "Ölümle aldatıp bizleri / Bir bir göçtüler" dizeleriyle, sonsuzluk demek olan şeylerin altını çizer.

Şiirler yaşlanmaz ama şair, kendi tabirince yıllara yaş koymaya ve hayat kavgasından özgürlüğe gidecek yolu göstermeye devam etmektedir. Daha çok adaletsizliğin, kıyımın, katliamın ve göçün olduğu bu çağda, zulme dur demenin anlamı; "İki bire borçludur varlığını, bir hiç'e" ile dile gelir. "Çizecek Gibisin" şiirinde, dünyayı ağır kokularıyla kirletenlerin, kendi kavgasına gömülmüş olanlar olduğunu söylerken bile, masalın sonunun değiştirebileceğini müjdeler:

"Kendi kavgasının içinde ölenler
Birden ya da yavaş yavaş
Birikseler mi, kalıntı mı dursalar
Dünya ağır kokuyor onlarla
Ne savaş, ne kir, ne kavga, ne açlık
Bir masal, bitimsiz bir gökyüzü çizecek gibisin
Herkes için olsa..."

Gülten Akın